



Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiæ Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

Art. V. Ex diuersis alijs in voto assertionibus probatur Abbatiæ Dominium
ad Archiepiscopos non pertinere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

tim, sed si cupit, etiam auxilia præstamus, & addimus; Potest Hypothecarius creditor, qui Hypothecæ ius in re habet, rem, Domini nomine locare, arare, colere, eandem rem Domini nomine possidet, et si ius illud suum hypothecæ sibi ac pro se habeat. Potest proprietarius fructus colligere vslfructuarij nomine, & vicissim vslfructarius, Domini nomine proprietatem conseruare, detinere. Hoc non est, quod opus est, ut probet, sed istud: Archiepiscopus non infundatur, sed Imperator infundatur, siue Archiepiscopus non infundatur suo sed Imperatoris nomine, & tamen Archiepiscopus est immediatus feudalis Dominus, hic labor erit, quem frustra suscipiet.

In thesi illa generali, potest quidem quis Ius aliquod in re habere, & tamen aliquid etiam alieno nomine præstare, sed id diuerso respectu, ita ut in eo, quod alieno nomine facit, nihil habeat, & alienum nomen, suum proprium excludat, qua de re est textus apertus in d. l. quod meo ff. de acquir. vel amit. pos. his verbis, *Quod meo nomine possideo possum alieno nomine possidere* (id est constituere. Got. ad d. l.) *nec enim muto mihi causam possessionis, sed desino possidere, & alium possessorem ministerio meo facio, nec idem est possidere & alio nomine possidere, nam possidet cuius nomine possidetur, Procurator alienæ possessioni præstat ministerium.* DD. passim ad d.l. cum similib.

Ac, ut in exemplis in voto allatis consistamus, Procurator in rem suam, siue qui cestam aut emptam habet actionem, in actione directa, quam Domini nomine instituit nihil habet, sed manet illa Domini propriareiusdem offibus inseparabiliter infixa.

Actionem vtilem habet Procurator in rem suam, sed illam non Domini, sed suo nomine intentat, adeo, ut si eandem Domini nomine intentaret, ab illa eadem eo ipso se abdicare censeretur.

Sic & vslfructarius proprietatem Domini nomine possidet, atque adeo non ipse, sed Dominus possidet, in eaque nihil habet, sed ius vslfructus suo nomine tenet, fructus colligit suo itidem nomine, proprii vslfructus iure, non autem Domini iure aut nomine, adeo ut si Domini nomine fructus se colligeret, eo ipso eosdem Domino acquireret, & ab illis sese excluderet. l. Pomponius 29. ff. quib. mod. vslf. vel vsl. amit. d. l. quod meo, l. qui bona fide ff. de acquir. vel amit. pos.

Itaque ex ipsa ratione similitudinis ab iisdem exemplis deductæ concludenter sic infertur, inuestituram Imperatoris nomine tradit Archiepiscopus, ergo feudale Dominium immediatum non habet, si Dominium immediatum haberet, inuestituram traderet suo nomine, hoc non facit, ergo nec illud habet, ut de Abdicatione taceam.

Art. V. Ex diuersis alijs in voto assertionibus probatur Abbatie Dominum ad Archiepiscopos non pertinere.

Quo ad Dominium (inquit votum) & proprietatem, verum est Imperij esse Monasterium cum Regibus, iuribus, item esse omnia temporalia Imperij feuda: Splendida est confessio, quam ipsa rei eidientia expressit: vide congruam ex illa illationem, & sic (addit.) directo Dominio ad Imperium pertinere, utili verò ad Archiepiscopum Trenireensem.

Quemadmodum (subuerit) omnes Ducatus, Comitatus & membra alia Imperij sunt Imperatoris, cum Regibus, iuribus, feudis, que tamen quoad utile Dominium

sunt Principum, Comitum & Vasallorum. Est enim distinctum Dominium in directum, utile & quasi Dominium, quilibet enim Dux in suo Ducatu est loco Princeps, hæc votum.

Vnde sic deduco, illa sunt Imperij feuda, quæ ab Imperatore Imperioque immediate tenentur sive procedunt, atqui feuda nostra sunt Imperij feuda, (at votum vti & omnia documenta) ergo ab Imperatore Imperioque immediate tenentur, sive procedunt.

Deinde ita: Abbas Monasteriumque suæ propriæ Iurisdictionis suorumque Regalium, Feudorumque aliquod sicut habet Dominium, virtute cuius inuestitur, hoc in confessu est. quodnam autem dices esse nempe utile.

Atqui Imperator (ut ait votum) directum habet Dominium, Abbas autem, sive Monasterium utile, ergo nihil superest quod Archiepiscopi habeant, diuini sum enim est (ut inquit votum) dominium in directum & utile, utraque autem illarum specierum ab alijs occupata est, ergo nihil restat Archiepiscopo, quod occupet.

Iterum sic: Dux est, Comes, Baro, Castellanus, Iurisdictionalis Dominus, qui de Ducatu, Comitatu, Baroniam, Castro, Iurisdictionali ditione inuestitus est. tunc quis dicitur Dux Comes &c. in usib. feudor.

Atqui Abbas inuestitur de Comitatibus, Baronis, Iurisdictione, Iurisdictionibusque Dominijs. Ergo Abbas Comes est, Baro, Iurisdictionalis Dominus.

Sed (ut subiungit votum) quando Duces, Comites, Barones recognoscunt alium superiorem, tunc sunt loco Praesidis: & sic alieno nomine Ducatus, & Comitatus renatur, Imperatoris scilicet; nihilominus dicitur esse Ius Ducatus, & omnia emolumenta capiat is, qui est loco Praesidis, hæc votum.

Itaque secundum istam voti rationem: si Abbas recognouit alium superiorem, tunc est loco Praesidis, & sic Imperatoris nomine, Ducatus, Comitatus, Regalia, Iurisdictionem tenet Abbas; deinde omnia emolumenta capiet, cum (ut dicit votum,) omnia emolumenta capiat is, qui est loco Praesidis, itaque nihil capiet Archiepiscopus, cum post omnia capta nihil supersit, quod capiatur.

Denique, ut in genere Comes, Baro, Castellanus, Iurisdictionis Dominus dicitur, qui de feudis istis inuestitus est: ita in specie, Imperij Comes, Baro, &c. dicitur, qui de illis ab Imperio Imperatoreque inuestitus est, quemadmodum Archiepiscopatus Comes, Baro, Castellanus, qui ab Archiepiscopo Archiepiscopatus iure inuestitur, atqui Abbas de illis inuestitur ab Imperatore Imperioque. Ergo Imperii est Comes, Baro, Castellanus, Iurisdictionalis Dominus.

Art. 6. Ex eo, quod voti auctor Archiepiscopos habeat pro Praesidiis, vicariis vicem gerentibus atque adeo pro Officialibus, eosque tales esse afferat: sequitur ac probatur, quod non sint Domini.

QUANDO, inquit votum, Duces, Comites, Barones, recognoscunt alium superiorem, tunc sunt loco Praesidis, citat ad hoc Iafonem; subiungit, Et quod Praes nomine & vice Princeps omnia faciat & eius officio fungatur, est textus in l. sed licet ff. de offic. Praesid. hæc votum.

Quæ ideo deducit, ut illa Archiepiscopo tanquam Maximilianorum pro Imperatore Praesidi applicet.

Ita autem habet istius legis textus: Sed licet is, qui Provincie omnium Roma

Magi-